Revista del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears

JUNY 25

VETERINÀRIA

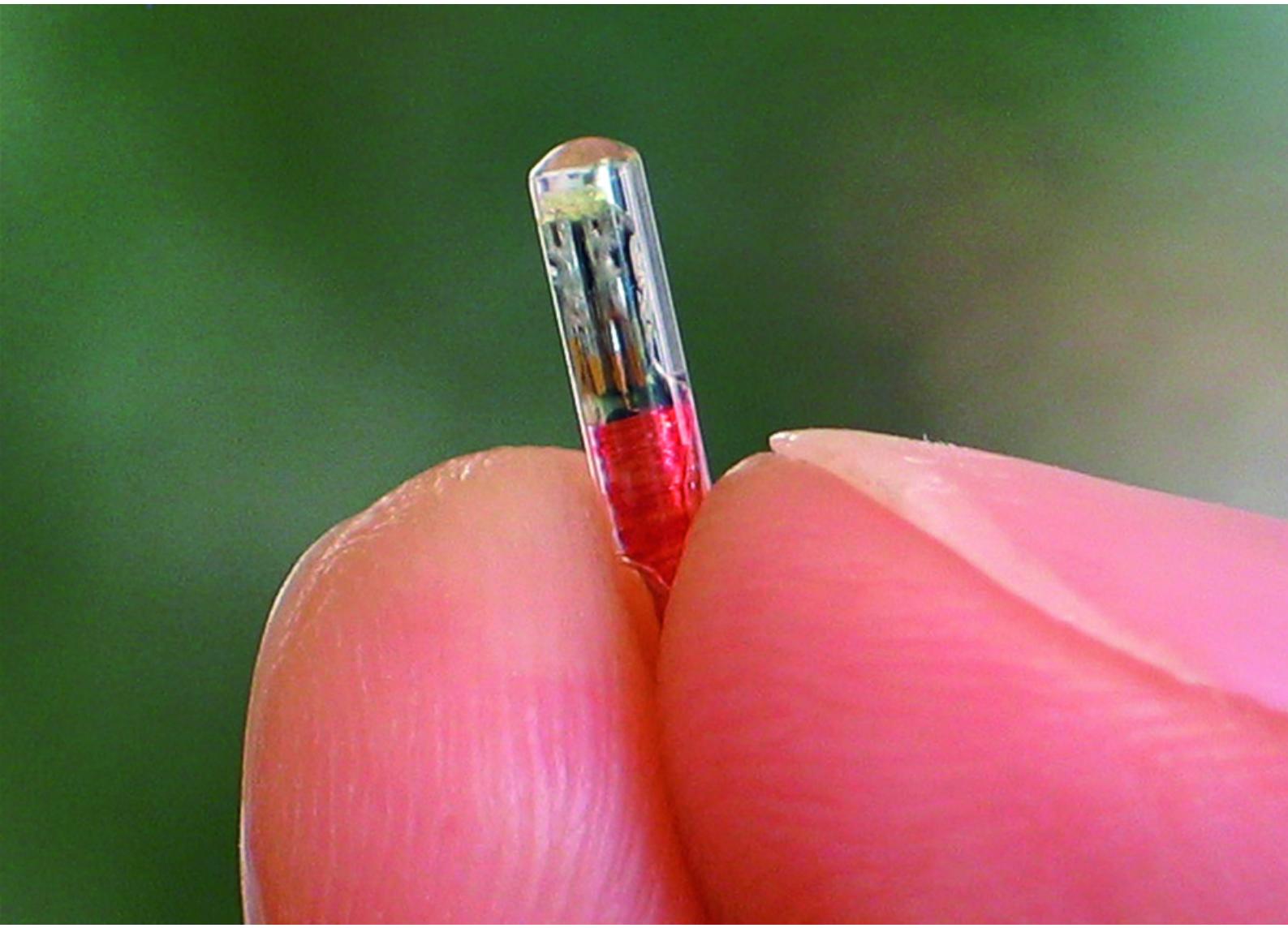

Xip en animals de companyia: la identificació més efectiva

Cans perillosos: Neixen o es converteixen?

La llengua blava i la temporada taurina

Seminari de formació d'ATV's a Palma

Higiene alimentària # perfil col·legial # VSF # cas clínic

ibab

Institut de Biologia Animal
de Balears S.A.

MALLORCA:

C/ Esperanto, 8
07198 - Son Ferriol
971426172

C/ Vazquez Mella, 7
07630 - Campos
971652662

C/ Estació, 4
07510 - Sineu
971521080

MENORCA:

C/ Bijuters, 36 - Parcel·la 11
07760 - Ciutadella
971384745

EIVISSA:

Av. D'Espanya, 49 - Tercera Planta
07800 - Eivissa
971195568

editorial

sumari

AVEPA
Cursos • Coneguem els nostres socis 4

Seguretat alimentària:
XVI Jornades d'Aditsic-Avesa 6

Veterinaris sense Fronteres:
Col·loqui a Palma sobre la sobirania alimentària 7

Portada: El microxip 8

Perfil col·legial: Joan Torres 11

Conveni AMA • Grip aviar • Jubilats 12

Reportatge: Cans perillosos • Normativa 13

Presentació del cas clínic • Agenda • Altes i baixes 15

Llengua blava i toros • Glossari • Assessoria 16

Pintura al COVIB • Carta al director 17

Resolució del cas clínic 18

La normalitat del xip

Aquest mes de Juny es compleixen sis anys des que es va iniciar la primera campanya oficial d'implantació obligatòria de microxip a les Balears. Amb la perspectiva que dóna el temps, es pot afirmar que els resultats positius han superat, i de molt, les expectatives. Les reticències inicials, tant de veterinaris com de propietaris, sobre la necessitat, la utilitat i l'acceptació d'un sistema nou d'identificació permanent estan del tot superades. Avui dia, de la mateixa manera que la vacunació i la desparassitació interna i externa, el xip s'ha incorporat de manera natural en el protocol de tractaments preventius dels cadells. És cert que no tots els animals estan identificats, però sí que ho estan tots aquells que formen part de l'entorn habitual veterinari.

De la mateixa manera, s'ha millorat molt el procés de recuperació d'animals perduts. Gràcies al xip, avui dia és molt senzill localitzar el propietari d'un ca que es troba al carrer. Properament, amb la creació d'un sistema de consultes de dades per internet, es facilitarà als veterinaris l'accés directe a les dades en qualsevol moment. També la inclusió del RIACIB dins el REIAC (base de dades que connecta la informació de diferents comunitats autònomes), permetrà donar un bon servei als propietaris que vénen a passar uns dies de vacances a les nostres illes amb les seves mascotes.

En definitiva, sis anys després, la imatge del microxip es troba absolutament normalitzada dins del món dels cans. És cert que encara falten algunes coses per polir, però també és cert que s'ha avançat bastant més del que es pensava l'any 1999, abans de començar la primera campanya d'identificació.

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Mireia Mayol. **Direcció periodística:** Dirkom. **Consell editorial:** Jesús Martínez, Tolo Palou, Lluís Riera, Francisco Solá. **Fotografia:** Jaime Reina. **Publicitat:** COVIB (Cecilio Metelo, 14 2ºD - Tel: 971 71 30 49). **Disseny i maquetació:** dDC. **Impressió:** amadip.esment. **Dipòsit legal:** LE-920-1998

El Comité de Redacció recorda als col·laboradors de la revista que poden utilitzar tant el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles.
Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets.
Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Seminari d'Oncologia per maig i curs pràctic d'interpretació d'ECG el mes de juny

Els dies 7 i 8 del mes de maig vàrem poder assistir al seminari de formació continuada d'oncologia. Els ponents varen ser Jordi Cairó, de l'Hospital Canis de Girona, Elena Martínez de Merlo, de la Facultad de Veterinària de Madrid, i José Luís Puchol, de la Clínica Veterinaria Puerta de Hierro de Madrid.

A més, per juny es va celebrar a Palma el curs pràctic d'interpretació d'ECG nivell I. Alberto Montoya i Enrique Ynaraja varen ensenyar als assistents a realitzar i interpretar electrocardiogrames, en un curs eminentment pràctic, amb simuladors connectats a aparells que els veterinaris varen poder manipular. El proper any es realitzarà el nivell II, al que podran assistir els clínics que varen acudir al nivell I.

CONEGUEM ELS NOSTRES SOCIS

Fa anys que ens veiem a cada curs i moltes vegades no sabem ni el nom d'aquella persona que se'ns seu sempre al davant. AVEPA Balears us proposa un breu qüestionari que ens ajudarà a conèixer-nos una mica més a tots plegats.

Nom: Marga Costa Torres

Edat: 39

Estat Civil: Soltera

Fills: Cap.

Afeccions: Viatjar, caminar i estar amb els meus amics.

Quin és el teu menjar preferit? M'agrada tot (no soc triada de "viandes"). **I el que més avorreixes?** Faves

Quin llibre tornaries a rellegir? "Médico" i "Xaman".

A quin lloc del món t'agradaria perdre't uns dies? Índia.

Amb qui hi aniries? Amb la meva colla d'amics.

D'aquells ideals juvenils, què en queda? La il·lusió, aprendre i avançar cada dia més.

Quin animal t'agradaria ser? Gat

De no ser veterinari, a què t'hauries dedicat? No sé imaginar-me fent una altra cosa.

Nom: Joan Ignasi Serra Colomer

Edat: 33

Estat Civil: Casat

Fills: Un que val per molts

Afeccions: Música clàssica, teatre, esport en gral... i llegir el diari davant un bon cafè amb llet.

Quin és el teu menjar preferit? El menjar de ma mare i el foie de canard. **I el que més avorreixes?** L'espinagada.

Quin llibre tornaries a rellegir? La ciudad de la alegría.

A quin lloc del món t'agradaria perdre't uns dies? A la Patagonia.

Amb qui hi aniries? Amb la meva dona, amb el meu fill i, com no, amb el meu gos.

D'aquells ideals juvenils, què en queda? L'amor als demès i la família.

Quin animal t'agradaria ser? Un gran elefant asiàtic.

De no ser veterinari, a què t'hauries dedicat? Pilotar avions.

Palma acull per primera vegada el curs de formació continuada per a ATV's

El mes de maig, el dia 21, va tenir lloc a Palma un seminari de formació per a ATV's. El curs d'aquest any, portat a terme per primera vegada a les Balears, s'engloba dins un projecte de formació continuada a nivell nacional que té una durada de tres anys.

El nombre d'assistents va ser molt elevat, amb un gran entusiasme per part de les ATV's, que hi participaren activament. Des d'aquí els hi volem agrair la seva bona rebuda i també donar les gràcies als veterinaris que fan possible que el seu personal pugui rebre aquest tipus de formació.

Como responsable nacional de AVEPA de la formación de ATVs tengo que agradeceros el interés y el apoyo desde la vocalía en traer a las Illes Balears, por primera vez, la Formación Continuada I. Esta formación está siendo un éxito según las encuestas y comentarios de los alumnos, que siempre piden más.

La gran aceptación de estos seminarios de formación se debe tanto a los organizadores y ponentes como a los asistentes, pero también en gran medida a los veterinarios que desean que sus ATV reciban una formación práctica, actual y adecuada a sus necesidades.

José Marín
Responsable formación ATV de AVEPA

"He plorat moltíssim amb els animals"

Maria Santos és ATV de 'Món Veterinari', a Manacor. En assabentar-se de la celebració del I seminari de Formació Continuada per a ATV's no dubtà ni un moment en assistir-hi.

Quina valoració fas del curs? Molt bona. Feia temps que tenia ganes que s'impartissin uns cursos d'aquestes característiques a les nostres Illes. Són seminaris necessaris perquè sempre aprens coses de la resta de companys, i dels professionals que donen el curs. A més, coneixes gent que fa el mateix que tu, li contes, et conte... En definitiva, he quedat contentíssima.

Per què trobes que són necessaris aquests cursos? Perquè la nostra, com moltes altres, és una professió que està en constant evolució, i les ATV's, com a part de la professió, ens hem d'especialitzar al mateix pas que els clínics i que la tecnologia. Sempre hi ha nous plantejaments, nous mètodes... que és molt necessari que aprenguem o, en el seu defecte, que coneguem.

Hi anaren moltes companyes? Hi assistí molta gent, però de la clínica vaig ser l'única que hi vaig anar. Vaig agafar el tren per arribar a Palma i vaig gaudir amb el curs. Llàstima que tan sols duràs un dia. Em va saber a poc. A més, si el teu cap t'anima a anar-hi, molt millor. Aconsello a les col·legues que hi vagin si tenen l'oportunitat. Jo repetiria sense dubtar-ho.

Quan fa que ets ATV i per què? Fa gairebé onze anys que tinc aquesta professió. M'hi he dedicat perquè m'agraden molt els animals. Jo soc infermera, i per aquest amor al món animal vaig començar a fer pràctiques a una clínica veterinària... i fins ara.

Hi ha qualque animal que no t'emocioni? Els rèptils.

Alguna anècdota? Bé, simplement que em topà molt el primer cop que vaig veure un animal malalt. Era un "cocker" negre, que arribà a la clínica amb la pell arrabassada. Va estar molts dies ingressats i li vaig agafar molt d'afecte. El pitjor de la nostra feina és que li puguis agafar molta estima a un animal que pot acabar morint. He plorat moltíssim amb els animals.

Conclusiones de las XVI Jornadas Nacionales de Inspección y Calidad de la Carne

Recientemente, en Logroño, tuvo lugar la XVI edición de las Jornadas Nacionales de Inspección y Calidad de la Carne, organizadas por Avesa-Aditsic, que contaron con la participación de importantes ponentes tanto a nivel nacional como internacional y la asistencia de numerosos profesionales del sector de la Seguridad Alimentaria.

De las conferencias y mesas redondas celebradas se pueden extraer las siguientes conclusiones:

La aplicación de los nuevos Reglamentos (CE) en materia de higiene de los alimentos constituye un enfoque sanitario integral a lo largo de toda la cadena alimentaria, desde la producción primaria hasta la puesta a disposición del consumidor, basado en el análisis de riesgos, en el que el operador de empresa alimentaria ostenta la responsabilidad legal principal de la seguridad de los alimentos producidos.

Las explotaciones ganaderas deben considerarse establecimientos alimentarios y sus procedimientos de producción deben protocolizarse y ser auditables, siendo recomendable seguir modelos estándar.

El uso de las Guías de Prácticas Correctas de Higiene o de los principios del sistema de análisis de peligros y puntos de control crítico (APPCC), deben proporcionar las herramientas adecuadas para controlar los riesgos en la producción primaria y operaciones asociadas. Se deben tener en cuenta factores relativos al medio ambiente y bienestar animal.

Los veterinarios de explotación son un elemento clave para la aplicación eficaz de las Buenas Prácticas de Higiene y de los principios del sistema APPCC en la producción primaria.

Dentro del enfoque sanitario integral, la información desde el sector primario constituye un elemento esencial para garantizar la seguridad de la carne. La Administración debe analizar y proponer qué datos relevantes deben incluirse en la información de la cadena alimentaria que debe enviarse a los mataderos antes del sacrificio de los animales.

Los procedimientos de inspección actuales no utilizan toda la información relevante recogida y disponible de toda la cadena de producción. El conocimiento de los datos de granja puede posibilitar un sistema alternativo de inspección postmortem visual en el que se minimicen las incisiones y otras manipulaciones, reduciendo la posibilidad de contaminaciones cruzadas.

Para garantizar la seguridad alimentaria de los alimentos puestos en el mercado es indispensable establecer una adecuada trazabilidad a lo largo de toda la cadena alimentaria, lo cual es recomendable que se lleve a cabo mediante sistemas sencillos y útiles.
Es básico que los sistemas de control en mataderos, además de la inspección ante y postmortem, incluyan una vigilancia eficaz del cumplimiento de las Buenas Prácticas de Higiene y de lo establecido en los procedimientos basados en APPCC.

Para permitir que el productor primario sea proactivo en términos de protección de enfermedades humanas y animales, los datos relativos a los hallazgos de inspección en mataderos, deben ser enviados al mismo, para lo que se deben establecer sistemas adecuados.

Se debe estudiar la posibilidad del uso de los sistemas de descontaminación como parte del sistema APPCC, siempre cuando esto no suponga una disminución en los controles higiénicos del proceso desde la producción primaria.

En la cadena de la producción de la carne, no se dispone en estos momentos de un único punto de control que permita controlar los peligros microbiológicos, siendo por tanto indispensables intervenciones en la producción primaria, el transporte, sacrificio, procesado y distribución de la carne.

Hay que desmitificar los peligros de los aditivos en los alimentos. Su seguridad está garantizada por el cumplimiento de la normativa vigente. Ejercen un efecto beneficioso en la seguridad de los alimentos. Los controles oficiales deben verificar su adecuada dosificación así como garantizar la utilización de los mismos únicamente para los usos a los que están destinados.

Las empresas y las Administraciones públicas deben trabajar conjuntamente para gestionar las alertas y las situaciones de crisis. Para su gestión debe haber manuales de emergencias en los que estén protocolizadas las actuaciones a realizar. En casos de crisis se debe informar al público con transparencia y por profesionales expertos en comunicación de riesgos.

Es necesario que todas las actuaciones relativas a la seguridad alimentaria, tanto de control oficial como de las propias empresas alimentarias, estén basadas en procedimientos documentados.

Se debe incrementar la información al consumidor para que sea conocedor de las garantías de calidad y seguridad que aportan los sistemas que se están aplicando en las empresas alimentarias, incluida la producción primaria.

Gabriel de Juan

VSF ens obre els ulls a la realitat agrícola del món

25 milions de famílies pageses de Nicaragua, Guatemala, Tanzània i Uganda,... estan arruïnades. El preu que reben pel cafè disminueix cada any i ja no cobreix ni tan sols el cost de producció. Moltes d'aquestes famílies no guanyen el mínim per a comprar aliments... Ja no importa que plogui o no". Amb aquestes dades tan contundents començava la xerrada-col·loqui que el passat dijous, 2 de juny, organitzà Veterinaris Sense Fronteres (VSF) a la capella de Can Domenge, a Palma, amb la col·laboració del col·lectiu de veterinaris jubilats. L'acte, dirigit pel delegat de VSF a Balears, Xavier Farrés, comptà amb la presència de desenes de col·legiats, familiars i representants institucionals i girà sobre el concepte de sobirania alimentària aplicable al model agrícola i ramader de la nostra Illa.

En aquest sentit, especialment enriquidors foren els testimonis dels veterinaris Sílvia Giménez (veterinària de l'ADS Lleters de Mallorca) i Miquel Torrens (veterinari de l'ADS oví zona nord). Ambdós exposaren els principals trets de dos models ramaders que es donen a la nostra comunitat, l'intensiu de producció lletera de boví, i l'extensiu de producció ovina, per tal que l'auditori extragués les seves pròpies conclusions.

Per començar, el president del col·lectiu de veterinaris jubilats, Francisco Solà, introduí la xerrada i presentà els ponents. Així, Xavier Farrés realitzà una completa presentació del que significa el terme de sobirania alimentària i els casos que es donen en el món. En paraules de Farrés, la sobirania alimentària és el dret que tenen els pobles a decidir sobre els seus models agrícoles i d'alimentació... i opta per un model d'agricultura que:

- Elimini la fam i la pobresa.
- Asseguri un món rural viu: amb pageses i pagesos.
- Sigui respectuós amb el medi ambient.
- Produeixi aliments sans i de qualitat.

Farrés posà especial rellevància en donar a conèixer les polítiques agràries i comercials que es porten a terme actualment en el nostre planeta, derivades de la globalització, arribant a les següents conclusions:

- Liberalització del comerç mundial.
- Subvencions agrícoles: mal distribuïdes i dirigides a les explotacions "eficients".
- Molt pocs suports a l'agricultura familiar.
- Preus a la baixa dels productes bàsics.
- Regles injustes Nord/Sud.

El delegat de VSF a Balears aconseguí que l'auditori obrís els ulls i veiés com les realitats agrícoles dels països del Sud en els que treballa l'ONG (Guatemala, els Grans Llacs, Bolívia o Haití) poden no ser tan diferents a les que es donen a la nostra comunitat, i que el model de sobirania alimentària és tan possible com desitjable per al nostre sector primari i, per tant, per a la nostra societat. Posteriorment arribà el torn en el que els dos convidats realitzaren les exposicions sobre els dos models ramaders amb els que fan feina. L'amena xerrada conclogué amb una degustació de productes típics de la nostra illa, i amb el ferm convenciment, per part de tots els assistents, que els ciutadans balears poden i han d'elegir la seva pròpia política agrària i alimentària.

Fotos cedides per Xavier Farrés

El microxip en animals de companyia, el DNI més eficaç

El xip per a la identificació d'animals de companyia compleix sis anys a la nostra Comunitat Autònoma des de la seva implantació, el 8 de juny de 1999

Aquest dispositiu, d'ús obligatori en gossos i voluntari en altres mascotes, ha permès crear un cens a Balears (RIACIB) en el que actualment hi ha casi 117.000 animals

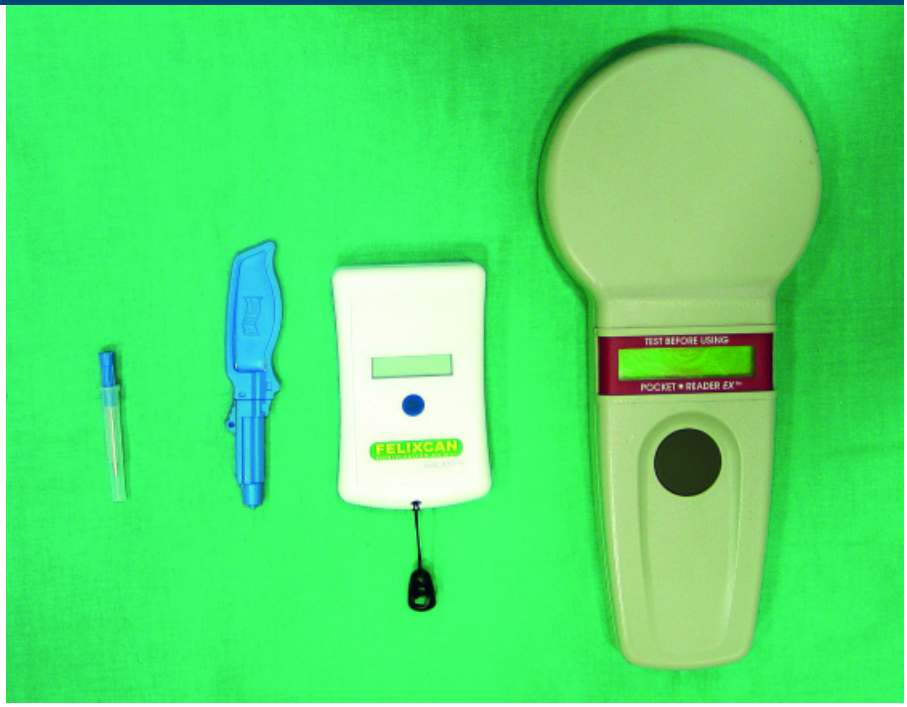

Transcorria l'any 1982 quan el metge veterinari nord-americà Hannis Stoddard, en el seu afany per preservar la vida animal, donà amb un mètode d'identificació que considerà infal·lible. Stoddard arribà a la conclusió de que l'ús del 'transponder' (dispositiu electrònic d'identificació que conté un codi alfanumèric) era l'opció més vàlida i efectiva per identificar animals i es posà en contacte amb el seu creador, un enginyer de so del grup britànic de rock, Rolling Stones. Entre els dos, després de diversos mesos de feina, aconseguiren reduir les seves dimensions, l'encapsularen dins vidre i crearen l'aparell que ara coneixem com microxip. El microxip és un petit i sofisticat circuit electrònic encapsulat en vidre biocompatible, del grossor d'un gra d'arròs que s'injecta sota la pell de l'animal. Porta gravat un codi únic, inalterable i irrepetible que identifica permanentment l'animal mitjançant un lector. El veterinari és l'encarregat de la implantació del xip, que s'ha de col·locar al costat esquerre del coll de l'animal, i ho fa mitjançant una simple injecció.

Ara, vint-i-tres anys més tard, i després de patir moltes modificacions, la feina d'aquell visionari californià s'ha convertit en la millor eina per identificar els animals de companyia en la nostra societat.

El xip no evita robatoris, pèrdues, ni l'agressivitat de l'animal, però quan una mascota és localitzada, la lectura de la informació que porta facilita la posta en contacte amb el seu propietari.

Juny de 1999: ara ha fet sis anys

L'aplicació del microxip en l'àmbit veterinari, i per tant social, a la nostra Comunitat Autònoma es remunta al 1999. El dia 8 de juny d'aquell any es publica al BOCAIB l'Ordre del conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria, Josep Joan Cardona, de 21 de maig de 1999, per la qual es regula la identificació dels animals de companyia a les Illes Balears. L'Ordre desenvolupa l'article 14 de la Llei 1/1992, de 18 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà, que estableix l'obligatorietat de censar tots els cans i que aquests duguin la seva identificació de forma permanent. L'Ordre considera que és el 'transponder' el sistema d'identificació més adequat per dur a terme aquesta tasca "per la seva fiabilitat, versatilitat, inocuïtat i seguretat". Aleshores, els propietaris comencen a familiaritzar-se amb aquesta obligació i a les Illes s'inicia una gran campanya d'identificació canina en particular, i d'altres mascotes, en general. En aquell moment el microxip es converteix en una realitat i els veterinaris són les figures encarregades de traslladar-la a l'àmbit domèstic.

Estiu de 2005. Han passat més de sis anys des d'aquell moment i la implantació del xip en animals de companyia s'ha normalitzat per complet. S'ha convertit en un acte clínic més en la vida de les mascotes, tant per als propietaris, com per als veterinaris. Així ho explica Amadeo Vázquez, funcionari de la Conselleria d'Agricultura que s'encarrega de la identificació d'animals. Vázquez valora molt positivament el procés d'implantació del xip des dels seus orígens: "S'ha produït de manera correcta i ha estat ben acollit pels propietaris dels animals i els professionals, perquè, a més de suposar uns beneficis per a l'Administració, com és dur un cens de gossos, també proporciona un benefici afegit per al propietari, en cas de pèrdua o robatori".

Els clínics també recorden el començament de la implantació del xip. Es produí un allau de clients que acudien a les clíniques amb els seus animals i demanaven informació sobre el microxip i les causes de la seva implantació. Així ho assenyala Mireia Mayol, de l'Hospital Calandrí, a Palma, que recorda que "hi va haver un any de marge per implantar el xip des de l'entrada en vigor de l'Ordre. Recordo que va ser a l'estiu i que, després d'una reunió amb la Conselleria, s'establí aquest termini. Podríem dir que s'inicià una campanya intensiva d'aplicació del xip, que es pogué implantar en més de 70.000 animals". Segons Mayol, "l'únic problema que recordo, si es pot qualificar així, és la inicial reticència que hi havia per part d'alguns propietaris a identificar les seves mascotes. Veien una vessant negativa en aquesta mesura. Tal vegada la desinformació existent va ser el gran problema amb el que es trobaren". El seu col·lega Lluís Riera, de la Clínica Canis, també de Palma, coincideix amb ella: "La implantació del xip és un procés normal i lògic que ha anat calant de manera progressiva en els propietaris dels animals. L'Administració i els professionals érem els que ho veiem com un acte clínic bàsic, com una injecció, que serviria per dur un control efectiu dels gossos, i, en cas d'altres animals de companyia, evitar abandonaments, pèrdues o robatoris. Recordo que al començament no hi havia prou xips, i, a més, molts propietaris posaven traves. Pensaven que era un invent de l'Administració per dur un control d'animals o que era un impost sobre animals de companyia. Considero que ara la normalitat és absoluta i ho portam a terme diàriament a la clínica".

El cens s'anomena RIACIB

La Conselleria d'Agricultura porta, gràcies a un conveni signat amb el COVIB, un cens d'animals de companyia. Amadeo Vázquez assegura que "el RIACIB –Registre d'Identificació d'Animals de Companyia de les Illes Balears- és una eina que permet l'Administració dur un control en aquest sentit. La nostra idea és, en un futur no molt llunyà, introduir el RIACIB com a base de dades a la web per tal d'agilitar els tràmits". Evidentment, per ser inscrit al RIACIB, l'animal ha de portar el microxip.

De la mateixa manera, Vázquez explica què és el que passa amb els animals que es troben pel carrer (siguin

TODO PARA SU OFICINA

• mobiliario
• consumibles informática
• impresos oficiales
• sellos goma
• imprenta
• ofimática

Servicio gratuito a domicilio

PAPELERÍAS J.Company

GRUPO Ofi experts

Palma
C/. Cecilio Metelo, 11
Tel. 971 71 71 73
Fax 971 72 17 32

Políg. Son Castelló
C/. Traginers d' oli, 12
Tel. 971 29 04 80
Fax 971 20 69 14

Políg. Marratxí
C/. Licorers, 163
Tel/Fax 971 60 45 64

abandonats o robats) que porten xip. "El primer que s'ha de tenir en compte és que es produeixi un acte de civisme per part de la persona que troba l'animal, i que el porti a un veterinari o a una gossera municipal. Des de l'Administració hem comunicat als centres municipals que tenen l'obligatorietat de tenir lector del microxip per tractar de localitzar el propietari de l'animal i conèixer les dades del mateix. De vegades, aquests procediments resulten del tot infructuosos ja que no aconsegueixes contactar amb l'amo o aquest renuncia a l'animal, un fet que li pot costar una sanció econòmica important. Aleshores, el que es fa és intentar que l'animal romangui a l'espera de ser acollit per un altra persona. Amb això vull dir que aquests animals amb microxip tenen més possibilitats de ser adoptats que no pas els que no el duen implantat", assenyala Vázquez. En aquest cas, tan sols s'haurien de canviar les dades referents al nou propietari de l'animal.

Xifres totals

Quants animals hi ha censats? D'aquests, quants són gossos? Segons les darreres xifres facilitades pel COVIB, a Balears hi ha censats 115.654 gossos, dels quals 3.530 (un 3 per cent, aproximadament) són considerats perillosos. En aquestes xifres s'han d'afegir les mascotes que no són cans i que, per tant, que no és obligatori identificar. És el cas dels moixos, oques o fures, entre d'altres, que arriben fins a 1.259. Una altra xifra curiosa és la que fa referència al total de gossos als que se'ls ha aplicat el microxip, incloent-hi els finats, que ascendeix a 131.048. Es creuria tot això el doctor Hannis Stoddard?

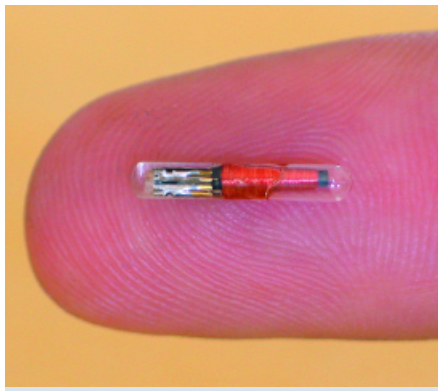

Una eina efectiva per evitar l'abandonament d'animals

La Llei 1/1992 de 18 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà, contempla les infraccions en les que poden incórrer les persones que abandonen els animals de companyia, i les sancions que se'ls pot aplicar a aquestes persones.

Així, l'abandonament d'un animal no censat (excepte en cas que sigui un gos) es considera infracció lleu, i pot suposar una sanció d'entre 60 i 300 euros. L'abandonament no reiterat d'un gos està tipificat com a infracció greu, i pot suposar una multa d'entre 300 i 1.500 euros. Finalment, deixar a la seva sort a un animal d'una manera reiterativa és una infracció molt greu, multada amb una quantitat que pot oscil·lar des dels 1.500 als 15.000 euros.

L'instrument més vàlid per localitzar els culpables d'aquestes infraccions no és un altre que el microxip. Llàstima que, de vegades, sigui aquesta (la sanció econòmica) l'única eina per conscienciar a la gent sobre l'abandonament d'animals.

Joan Torres:

El veterinari de l'aire

Joan Torres mai no hagués pensat que es dedicaria al món de la veterinària. Ni molt manco que s'especialitzaria en el camp dels aliments. Porta 25 anys de funcionari i és el coordinador de seguretat alimentària del Govern Balear a la zona d'Eivissa i Formentera. I li agrada. Però de petit, a la seva Eivissa natal, tan sols l'engrescava volar. Devorava revistes d'aviació i somiava amb veure el món des del cel. Als 17 anys es prengué el luxe de presentar-se a unes oposicions per ser pilot de complement ("una espècie de curs de formació de pilots de línies aèries", explica). En canvi, "per circumstàncies de la vida" -matisa- estudià veterinària, una professió a la que dedica la seva vida però que no l'impedeix fer el que més li agrada: volar en autogir.

Joan Torres Marí (també conegut com Pere Lluc) neix a Eivissa el 1952. Passa la seva infantesa a la capital de les Pitiüses quan, en ple procés d'adolescència per definir el seu futur i amb el món de l'aviació en el pensament, la veterinària irromp en la seva vida. "Vaig estudiar veterinària per casualitat", reconeix Torres. "Un dia, quan no sabia què fer, em vaig trobar amb un amic que em va dir que se'n anava a estudiar aquesta especialitat. Vaig veure que era una bona opció professional ja que aleshores no n'hi havia molts a Eivissa. Quan em vaig voler donar compte, ja era a Lleó cursant la carrera", narra Torres. "Ara puc dir que vaig encertar, estic content i trobo que m'he dedicat a una professió gratificant", afegeix. En acabar, prepara (i aprova) les oposicions de titulars i és destinat a Palma. "Vaig tenir sort per partida doble. Primer, perquè després d'un any a Palma es produeix una vacant a Eivissa i torno a casa; i segon, perquè la meva dona Maria Eugènia també aconsegueix plaça de funcionària d'Hisenda al mateix lloc", diu Torres.

De nou a casa, compagina la seva feina oficial amb la de veterinari clínic, a la vegada que atén en l'entorn rural. Exerceix també com a veterinari d'equins, essent el veterinari de l'hipòdrom durant un grapat d'anys. A més a més, també té temps per a la clínica de petits animals. "Amb tants d'anys he tingut temps per fer de tot. Fou una època molt divertida de la meva vida. Per passar consulta, l'Ajuntament em cedí una habitació de tres metres per tres metres que havia de compartir amb el comissari; ell hi anava els capvespres i jo els matins. Allà teníem pósters penjats, il·lustrats amb animals per una cara, i amb indicacions sobre les precaucions que és bo prendre en vacances per l'altra. La consulta estava situada a un carrer per a vianants al costat del consistori i els clients se seien als bancs, sota els arbres, amb els seus animals i esperaven el seu torn. A dins hi havia una taula abatible que jo col·locava contra la paret per passar consulta. Després, quan tocava marxar, donava la volta als pósters i pujava la taula, així el comissari ho trobava tot en ordre. Fins i tot, en aquestes condicions vaig arribar a realitzar una enterectomia (quin atreviment!)... però sortí. De vegades em trobo amb el comissari i recordem aquells temps", explica Torres. "Ara –afegeix nostàlgic- ja no en queda massa d'aquella Eivissa". Posteriorment, amb la reestructuració, les competències passen a les Comunitats Autònomes i Joan Torres comença a fer feina pel Govern de les Illes Balears, a més d'obrir la seva pròpia clínica de petits animals.

Torres no s'ha conformat amb llaurar-se una trajectòria professional i ha volgut complir els somnis d'infantesa. Després d'opositar per a pilot de complement, realitza un curs de vol sense motor a Osca, i anys més tard comença a volar en parapente. A mitjans dels anys noranta descobreix l'autogir llegint una revista d'aviació. Marxa a Madrid per aprendre els secrets d'aquesta pràctica i amb el temps es converteix en un expert. L'autogir és un aparell inventat per l'enginyer Juan de la Cierva el 1920 i que per volar empra el principi d'autorrotació. Té un motor i unes pales com si d'un helicòpter es tractés. Ha de menester uns 150 metres per enlairar-se i, depenent dels factors meteorològics, pot fer un creuer de 120 o 130 quilòmetres per hora amb una autonomia de vol d'entre tres i quatre hores.

Joan Torres és el primer pilot que ha volat en autogir des de la península fins a les Illes. Ara recorda la dificultat dels inicis: "A principis dels 90, es podien contar amb els dits de les mans els pilots que volaven en autogir a tota Espanya. En tornar del curs de Madrid em vaig comprar un aparell i vaig haver d'enlairar-me tot sol. És com aprendre a muntar en bicicleta, però a l'aire: pegant bots, aterrant... d'això ja fa deu anys". En l'actualitat vola acompanyat per la seva dona en el biplaça que adquiriren fa uns anys. És un dels precursors de la 'Giroaventura', un esdeveniment que es celebra enguany per commemorar el 85è aniversari de la creació d'aquesta modalitat de vol i que reunirà a desenes d'aficionats que sobrevolaran Espanya, gaudint de la seva geografia des d'una altra perspectiva. "Des d'allà dalt és com si tornéssim al passat. Abans, en el teu dia a dia, hi havia temps per fer tertúlia amb una bona cervesa, per la xerrada amb els amics... tot era més assossegat. Ara ja no és així. Tot és més ràpid, i influeix en la qualitat de vida, que minva. Allà dalt és diferent".

Fotos cedides per Joan Torres

LA UNIÓN EUROPEA REVISA LA NORMATIVA SOBRE GRIPE AVIAR

La gripe o influenza aviar es una enfermedad grave y muy contagiosa de las aves de corral, producida por diversos tipos de virus Influenzaviridae. El virus puede transmitirse a otros animales y a las personas por contacto directo con aves infectadas. En personas la enfermedad varía entre una conjuntivitis leve y una afección grave, a veces mortal; en la epidemia de gripe aviar que aún persiste en algunos países asiáticos el índice de mortalidad es muy elevado.

Debido a continuos cambios genéticos en estos agentes y a su posible adaptación a los nuevos huéspedes animales o humanos infectados, los riesgos que presenta para la salud de animales y personas son, en gran medida, impredecibles. Sin embargo, se sabe que los de los virus de baja patogenicidad son inferiores a los de los virus altamente patógenos (tipos H5 y H7) que pueden causar la enfermedad en aves de corral con un índice de mortalidad del 90 %. Por lo que respecta a la salud pública, se sabe que estos últimos son los causantes de la gran mayoría de los casos humanos.

Especialmente problemático es que algunas aves silvestres (aves acuáticas migratorias, como patos o gansos) actúan como reservorios. Actualmente no existen ni pueden preverse medidas para detener la circulación del virus en éstas; por lo tanto, existe un riesgo permanente de que virus altamente patógenos se transmitan de las silvestres a las domésticas y, finalmente, a otros animales y a las personas.

La preocupación de las autoridades sanitarias estriba en que los brotes de gripe aviar incontrolados pueden, tras su transmisión desde las aves a las personas, dar lugar a la aparición de un virus plenamente adaptado al hombre y capaz de causar una pandemia de gripe comparable a la «gripe española» de los años 1917-1919. Una pandemia de estas características podría costar millones de vidas humanas y entrañar gravísimas consecuencias socioeconómicas en todo el planeta.

A la vista de los conocimientos cada vez mayores sobre los riesgos para la salud humana que entrañan los virus de la gripe aviar y de los últimos conocimientos científicos, la Unión Europea está procediendo a revisar y actualizar la Directiva 92/40/CEE, que en la actualidad es el marco normativo que establece las medidas de control de la Influenza Aviar.

En la tabla siguiente se exponen los casos humanos de gripe aviar declarados hasta el 20 de junio de 2005, por la epidemia que afecta a los países asiáticos:

País	Tipo de virus	Casos humanos	Nº fallecimientos
Camboya	H5N1	4	4
Indonesia	H5N1	0	0
China	H5N1	0	0
Malasia	H5N1	0	0
Tailandia	H5N1	17	12
Vietnam	H5N1	86	38
Total		**107**	**54**

El colectivo de veterinarios jubilados se pasea por la Mallorca rural en Els Calderers

Els Calderers de Sant Joan es una de las fincas más representativas del Pla de Mallorca. Según lo previsto, el día 7 de marzo nos desplazamos hasta el municipio de Sant Joan para visitarla. Nos reunimos unas 35 personas que tuvimos la ocasión de pasar unas horas en esta casa rural, admirando toda la tradición y arte mallorquín que llena todas y cada una de las estancias de la finca.

Una vez en el patio, pasamos al recibidor desde el cual, además de los muebles antiguos que allí se encuentran, se puede contemplar el precioso patio interior. Luego pasamos al salón-comedor donde destaca la mesa para, aproximadamente, veinte comensales. La chimenea tiene un valor artístico extraordinario. Seguidamente fuimos pasando por las distintas habitaciones, destacando el despacho-biblioteca del señor de la finca y el despacho de la señora. El amo de la finca también disponía de un aposento donde podía resolver los asuntos propios de su cargo.

Nos llamó la atención el típico "cubricel" colocado sobre las camas de las habitaciones de los señores, que fue del agrado de las señoras. Además, como en la mayoría de casas rurales de Mallorca, pudimos visitar la capilla en la que solía oficiar el sacerdote (generalmente miembro de la familia).

La cocina, de grandes proporciones, está provista de todos los enseres propios de dicho habitáculo. También pudimos disfrutar contemplando la antigua bodega, con sus exquisitos caldos, y los muchos aperos de labranza que se usaban en los campos de nuestra ruralía, que todavía se conservan en algunos desvanes de la finca. Finalmente visitamos las dependencias ganaderas, con sus animales autóctonos.

Una vez finalizada la visita tuvo lugar una comida de compañerismo en una de las dependencias del popular restaurante "Es Cruce", donde degustamos platos típicos mallorquines.

De vuelta a Palma, nos detuvimos en "Natura Park", acabando de esta manera nuestra visita agroturística por el Pla de Mallorca, de la que quedamos altamente satisfechos.

AMA celebra el seu 40 aniversari a ritme de rècord

AMA, l'Associació Mutual Asseguradora, ha celebrat el seu 40è aniversari en un lloc de referència entre els professionals sanitaris i el sector assegurador. La Mútua ha aconseguit al tancament de 2004 una xifra rècord de facturació (més de 180 milions d'euros), amb més de 300.000 mutualistes i més de 425.000 pòlisses subscrites.

L'Asseguradora contribueix, des del passat 1 de novembre i entre moltes altres accions, al finançament de les activitats científiques i de formació que el COVIB organitza en benefici dels seus col·legiats, els quals es beneficien dels avantatges de pertànyer al club AMA.

AMA és una mútua compromesa amb els seus assegurats, observant sempre les necessitats dels professionals sanitaris, per a poder oferir diàriament millors cobertures, tant a ells com als seus familiars més directes. AMA aposta de manera sòlida pel futur, és la sisena mútua espanyola en nivell de primes i és líder en una assegurança tan particular i específica com és la de responsabilitat civil professional.

Perros agresivos: ¿nacen o se hacen?

La agresividad dirigida hacia las personas es un serio problema en nuestra sociedad actual. Muchas de las leyes actuales se basan en el control de determinadas razas "potencialmente peligrosas" para intentar garantizar la salud y la seguridad de la sociedad. Sin embargo, muchos expertos creemos que estas medidas son del todo ineficaces para controlar la situación.

Los factores que determinan la tendencia de un animal a ser más o menos agresivo son la genética, la socialización del animal (experiencias tempranas), la socialización tardía y entrenamiento (aprendizaje), la salud (médica y comportamental) y el comportamiento de la víctima. La interacción de todos ellos es muy compleja y resulta difícil pensar que únicamente actuando sobre uno de ellos, el factor genético, pueda solucionarse el problema. Por ello las medidas a tener en cuenta, desde mi punto de vista, deberían ser más amplias:

Medidas Preventivas: Control de la población (Censos poblacionales, seguros…), control de los perros vagabundos, vacunaciones, control de la cría masiva de perros y de la cría con determinados fines (defensa, peleas)…

Recogida de datos después de cada incidente (por ejemplo con cuestionarios estandarizados en los centros de salud), que permita a los expertos determinar cuáles son los grupos de víctimas, de animales y propietarios de mayor riesgo y actuar con medidas preventivas y de control eficaces, etc.

Educación: Desde mi punto de vista ésta es la clave para reducir la incidencia de los ataques. Una correcta educación de veterinarios (y personal asociado), adiestradores, propietarios (clases de socialización), público en general y en especial de niños y ancianos (son los grupos de mayor riesgo) nos ayudaría a reducir la incidencia.

Es cierto que la aplicación de estas medidas requiere de una gran implicación política y social, sin embargo a nadie escapa la gravedad del problema y por lo tanto de la necesidad de intentar darle solución.

Por lo tanto, la respuesta a la pregunta que encabeza estas líneas es incontestable, puesto que hay muchos factores que determinan la tendencia de un animal a mostrar agresividad, y por lo tanto las medidas a aplicar deberían tener a la mayoría de éstos en cuenta.

Tomás Camps Morey
Licenciado en Veterinaria y Master en Etología Clínica Veterinaria por la U.A.B
Clínica Veterinaria Balmes

normativa

* Orden APA 961/2005, de 7 de abril, por la que se aprueba el Reglamento del Libro Genealógico de raza bovina Frisona Española. BOE 90, publicado el 15 de abril de 2005.

* R.D. 368/2005, de 8 de abril, por el que se regula el control oficial del rendimiento lechero para la evaluación genética en las especies bovina, ovina y caprina. BOE 97, publicado el 23 de abril de 2005.

* Corrección Errores del R.D. 368/2005, de 8 de abril, por el que se regula el control oficial del rendimiento lechero para la evaluación genética en las especies bovina, ovina y caprina. BOE 113, publicado el 12 de mayo de 2005

* Orden PRE 1377/2005, de 16 de mayo, por la que se establecen medidas de vigilancia y control de determinadas salmonelosis en explotaciones de gallinas ponedoras, a efectos del establecimiento de un Programa Nacional. BOE 118, publicado el 18 de mayo de 2005.

* RD 517/2005, de 6 de mayo, por el se modifica el RD 1133/2202, de 31 de octubre, por el que se regula, en el ámbito de las razas equinas, el régimen jurídico de los libros genealógicos, las asociaciones de criadores y las características zootécnicas de las distintas razas. BOE 121, publicado el 21 de mayo de 2005

* Decisión de la comisión 2005/393/CE, de 23 de mayo, sobre las zonas de protección y vigilancia en relación con la fiebre catarral ovina y las condiciones que se aplican a los traslados de animales desde estas zonas o a través de ellas. Diario Oficial de la unión Europea L130/22, publicado el 24 de mayo de 2005.

* R.D. 620/2005, de 27 de mayo, por el que se aprueba el Plan de reestructuración del sector productor lácteo. BOE 127, publicado el 28 de mayo de 2005.

* Corrección de errores del R.D. 620/2005, de 27 de mayo, por el que se aprueba el Plan de reestructuración del sector productor lácteo. BOE 129, publicado el 31 de mayo de 2005.

BanSabadell Fincom, la nueva financiera del grupo Banco Sabadell, pone a su disposición de forma ágil e inmediata:

- Hasta **24.000 euros.**
- **Sin cambiar de banco.**
- **Sin comisiones** de cancelación.
- **Sin gastos de notaría.**
- Con la posibilidad de **volver a disponer del capital amortizado.**
- **En caso de que tenga un imprevisto, podrá aplazar el pago de la cuota** (hasta 4 veces no consecutivas).
- Y se beneficiará de **condiciones exclusivas** como miembro del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Llame hoy mismo al
902 323 555
y consiga hasta **24.000 euros**
en menos de **dos horas** y
sin cambiar de banco

COL·LEGI OFICIAL
DE VETERINARIS
DE LES ILLES BALEARS

Grupo Banco Sabadell
TecnoCredit

AGENDA

PREMIS

Premis 2005 de la Real Acadèmia de Medicina de Balears, dotat amb 1.000 € al millor treball d'un tema de medicina o cirurgia de qualsevol especialitat. Presentació dels treballs abans del dia 1 de novembre.

Premi Grup Fer: Medicina Veterinària, dotat amb 1.500 €. Presentació dels treballs abans del dia 1 de novembre.

VII Edició del premi d'investigació nacional "Francisco Fernández López" organitzat pel "Colegio de veterinarios de Almería", dotat amb 2.400 €. Presentació dels treballs abans del dia 1 de setembre.

Setembre

II Seminario de Vacuno de Carne 2005 a Lugo
Dates: mitjans del mes de setembre (dates sense confirmar)
Més informació: 982 241193
lugo@colvet.es

I Jornada: Soberanía Alimentaria y Cooperación Internacional organitzat per VSF a Màlaga
Dates: 17 i 18 de setembre
Més informació: *www.vsf.pangea.org*
vsfandaluc@yahoo.es

X Simposi anual AVEDILA" a Mallorca, organitzat per IBABSA amb la col·laboració del COVIB, entre altres.
Dates: 22 i 23 de setembre
Més informació:
IBABSA 971 426174
COVIB 971 713049//44

XIX Curso Nacional y XVI Internacional de Endoscopia a Càceres.
Dates: del 22 al 24 de setembre
Més informació: *fsoria@ccmi.es*

Octubre

I Jornada: Soberanía Alimentaria y Cooperación Internacional organitzat per VSF a Màlaga
Dates: 1 i 2 d'octubre
Més informació: *www.vsf.pangea.org*
vsfandaluc@yahoo.es

SECAL-ESLAV Internacional meeting 2005 a Elx
Dates: del 5 al 7 d'octubre.
Més informació:
www.secaleslavmeeting.org
www.congresosecal2005.org

2º Congreso Internacional: Autocontrol y Seguridad Alimentaria a Bilbao
Dates: 17 i 18 d'octubre
Més informació: *www.kausal.biz*

XI Congreso Nacional de Historia de la Veterinaria a Espinardo, Múrcia
Dates: del 20 al 22 d'octubre
Més informació: 968 364698
cano@um.es

40 AVEPA National Congress a Barcelona
Dates: del 21 al 23 d'octubre
Més informació: *www.avepa.org*

Novembre

V Curso Práctico de Anestesiología para Veterinarios a Càceres.

COL·LEGI

Altes:

Damià Duran Servera
Des del dia 1 de maig de 2005

Enrico Ricardo Giglioli
Des del dia 1 de maig de 2005

Gemma Bossom Diumenjó
Des del dia 1 de maig de 2005

David Sintes Vinent
Des del dia 1 de maig de 2005

Indalecia S. Lluch Montaner
Des del dia 1 de juny de 2005

Baixes:

Ulf Christian Hellinger
Des del dia 31 de març de 2005
Trasllat

Luis Doménech Amorós
Des del dia 30 d'abril de 2005 Canvi d'activitat professional

Altes de Clíniques d'abril a juny

Consultori Veterinari El Molinar
C/ Capità Ramonell Boix, 144 07007
El Molinar – Palma
Telèfon: (659) 483887
Titular: Ricardo Núñez Losada

cas clínic

Presentado por Hospital Veterinari Calandrí.
José Marín Palenzuela
Mireia Mayol Colom

Se presenta un conejo enano, albino, de 4 años de edad con un cuadro de anorexia, depresión, incontinencia urinaria y orina más rojiza de lo normal. A la exploración, se aprecia dolor abdominal, más marcado en la zona caudal. Se hacen radiografías lateral y dorsoventral, que muestran una imagen radio densa, de forma redondeada y con espiculas en el abdomen caudal. En la orina hay hematuria.

¿Cuál es su diagnóstico?

¿Qué tratamiento propone?

(resolució a la pàgina 18)

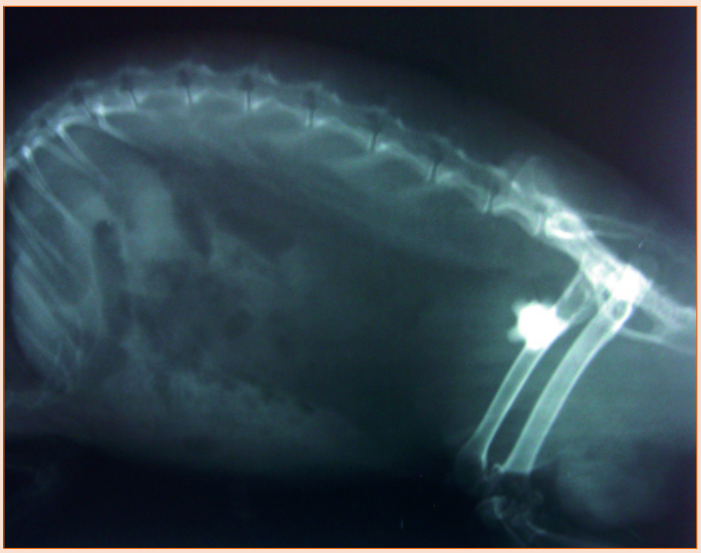

Assessoria Jurídica

PREGUNTA: ¿Puede un veterinario anotar en cualquier cartilla sanitaria expedida en su propia clínica la vacunación efectuada a un gato? ¿Y la aplicada a un animal exótico?

RESPUESTA: Hasta el día 5 de octubre de 2004, estaba en vigor la Orden de 7 de junio de 1996, de las Consellerías de Agricultura y Pesca y de Sanidad y Seguridad Social, en virtud de la cual era obligatorio que los gatos y perros poseyeran una tarjeta sanitaria donde se anotaran las vacunaciones y demás incidencias pertinentes. En cuanto a las formalidades de dicha tarjeta lo que se exigía era que debía ser expedida por el Centro Veterinario autorizado previa homologación de la Consellería de Agricultura.

Esta situación cambió cuando el 6 de octubre del pasado año entró en vigor la Orden de la Consellería de Agricultura y Pesca, de 27 de septiembre, que adoptó el Pasaporte creado por la Decisión de la Comisión Europea de 26 de noviembre de 2003, como modelo obligatorio y único de tarjeta sanitaria para perros, gatos y hurones. Todos los perros, gatos y hurones nacidos a partir de esa fecha deben tener, obligatoriamente, el pasaporte como modelo único y válido de tarjeta sanitaria que certifique su estado sanitario, las vacunaciones recibidas y otros tratamientos. Y dispone la propia Orden que el reparto de este pasaporte deberá canalizarse a través del COVIB.

En consecuencia, la respuesta a la pregunta es no, ya que sólo podrá y deberá expedirse en la clínica un pasaporte oficial obtenido a través del COVIB que, lógicamente, deberá reunir los requisitos que la Orden exige.

Nada dice la Orden de la Consellería sobre los animales exóticos, por lo que podría concluirse que no existe la obligatoriedad de adoptar el pasaporte como cartilla sanitaria. No obstante, ya hemos dicho que la Orden no hace sino asumir como propio un pasaporte creado por la Comisión Europea a través de la Decisión de 26 de noviembre de 2003, pasaporte que está previsto para todos los animales de compañía (que no se destinen a una operación de venta o de transmisión de propiedad) incluyendo dentro de éstos a perros, gatos, hurones, así como, y esto es lo importante, a invertebrados (excepto abejas y crustáceos), peces tropicales decorativos, anfibios, reptiles, toda especie de aves (excepto las de corral) así como roedores y conejos domésticos. Esto nos hace concluir que, si bien puede no ser obligatorio, es cuando menos conveniente hacer uso del pasaporte oficial para los animales exóticos.

BUFETE & ASESORÍA ANTONIO FONT MAS

Entran en vigor nuevas medidas de protección frente a la lengua azul al inicio de la temporada taurina

Una vez valorada la situación epidemiológica de la enfermedad de la lengua azul en nuestro país mediante el análisis de los datos obtenidos con el programa nacional de vigilancia entomológica y serológica, y los datos históricos de la enfermedad, se promulgo la Orden APA/245/2005, que permitía el movimiento de los animales sensibles a esta enfermedad desde zonas restringidas (en adelante ZR), pero consideradas estacionalmente libres, con unas condiciones ciertamente benévolas.

Sin embargo, esta norma quedó sin efecto el día 16 de abril de 2005 debido a que esta fecha es la que corresponde a la vigesimoctava anterior a la de la reanudación de la actividad de los mosquitos Culicoides imicola adultos.

Por ello, con el cambio en la situación epidemiológica, en esta misma fecha, se publicó la Orden APA/990/2005, en la que se establecen nuevas medidas de protección frente la lengua azul.

Además, esta fecha coincide con los inicios de la temporada taurina, por lo que en esta norma se hace especial hincapié en las condiciones para el movimiento de las reses de lidia desde ZR.

Esta norma conlleva medidas de protección más o menos exigentes en función de las condiciones de estanqueidad al ataque del vector durante el movimiento y estancia de de los animales en su destino, y de la determinación del riesgo que lleve a cabo la autoridad competente de destino en materia de sanidad animal. En todo caso, incluyen un protocolo de tratamientos con insecticidas y/o repelentes.

Esto conlleva que, si no se observan los plazos de espera en los protocolos de desinsectación, se puede incidir negativamente en la seguridad alimentaria de sus carnes.

Por ello, es necesario un exhaustivo control de estas medidas como arma para verificar que se han respetado las condiciones destinadas a minimizar el riesgo de difusión de la lengua azul y para comprobar que se han respetado los plazos de espera.

GLOSSARI MANESCAL

Diccionari terminològic veterinari de les Illes Balears

Es tracta d'una sèrie de paraules/expressions emprades a les Pitiüses

Sulla:
Sense banyes
(cabra sulla = cabra sense banyes)

Clavat:
Cavall amb infosura

Treure es llit:
Extracció de secundinas

Emburnat:
Amb problemes a les vies respiratòries

Formiga:
Dermatitis del pavelló auricular per mosques, freqüent al gos eivissenc

Pintura al COVIB

L'obra de Pep Llambias, al Col·legi

Neix a Alaró, el 1954, i des dels 21 anys pren part en diferents exposicions, tant individuals com col·lectives. D'entre les primeres cal destacar:

- Instal·lació escultura ARREL . MAPFRE. Palma de Mallorca; "HORMAS Y PATRONES". Galeria Pelaires. Palma de Mallorca. (Catàleg) en 2004.
- Instal·lació escultura "VENT". Cala Estància. Palma de Mallorca. En 2003.
- "Las mentiras de la luna". Centre Cultural contemporani Pelaires. Palma de Mallorca (Catàleg), en 2001.
- Instal·lació escultura (PALMA) per a la Universiada 1999. Palma de Mallorca; "O sea por definición". Galeria Magda Bellotti. Algeciras, a Cadis, o "Artissima 99", Galeria Xavier Fiol, Torí, Itàlia, totes en 1999.

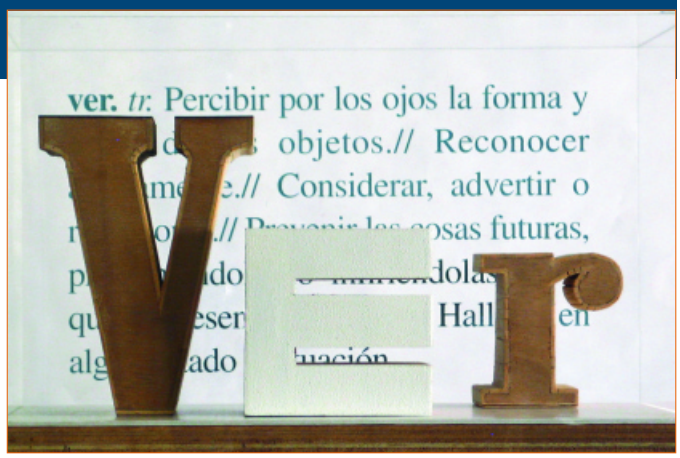

Ver.Tr. Percibir por los ojos la forma y color de los objetos. // Reconocer atentamente. // Considerar, advertir o reflexionar. // Prevenir las cosas futuras, presumiéndolas o infiriéndolas de lo que al presente sucede. // r. Hallarse en algún estado o situación.

A més, la seva obra forma part de diverses coleccions i museus, dels que destaquen:

- Fundació "La Caixa". Barcelona.
- Col·lecció. Testimoni. "La Caixa".
- Ajuntament de Palma . (Mallorca).
- Conselleria de Cultura del Govern Balear. Mallorca
- Col·lecció. Pere A. Serra.
- A.E.N.A.
- Ajuntament d'Es Migjorn Gran. Menorca.
- Fons . del Museu D'art contemporani de Mallorca. Sa Pobla.
- E.F.M. de Palma de Mallorca.
- Ajuntament de Sant Joan de Labritja. Eivissa.
- Ministerio de Medio Ambiente.
- MAPFRE. Seu Central de Balears. Palma de Mallorca.
- ES BALUART. Museu d'art modern i contemporani de Palma.
- Sa Nostra.
- Consell Insular de Mallorca.

Cartas al director

Respuesta al editorial del pasaporte de los animales de compañía

En el editorial que hacía referencia al pasaporte de los animales de compañía pude comprobar que la persona que lo escribe desconoce profundamente el origen, la normativa que da lugar al pasaporte y sobre todo la gestión y el trabajo diario de los veterinarios que trabajamos para la Administración, y que somos responsables directos de los desplazamientos de animales, concretamente la Sección de Sanidad Animal.

Debido a que no dispongo de mucho espacio para contestar al editorial, como creo que hubiera sido necesario, no voy a detallar y corregir todas las inexactitudes y errores que en dicho escrito se manifiestan.

Un aspecto que considero muy importante comentar, es que la persona responsable afirma que el 90% de los veterinarios no están de acuerdo con la gestión del pasaporte. En la Sección de Sanidad Animal atendemos diariamente todas las dudas y consultas que se nos plantean, incluso fuera del horario habitual, y dando un tratamiento individual a cada caso concreto. Tengo la oportunidad de hablar con varios veterinarios cada día y, desde luego, no entiendo este tipo de comentarios.

Mi conclusión es que antes de escribir sobre un tema hay que preocuparse en estudiarlo mínimamente porque luego se emiten opiniones que pueden ser gratuitas y bastante alejadas de la realidad.

Reafirmar que en la sección de Sanidad Animal estamos para intentar ayudar a resolver dudas y colaborar con todo aquel que lo solicite.

Carlos Llopis Grua (Colegiado 670)
Sección de Sanidad Animal

El cuadro clínico del animal, incontinencia urinaria, hematuria y dolor abdominal, nos hacen pensar en una patología de vías urinarias o de reproductor, entre las que deberíamos distinguir entre otras, urolitiasis, pigmentos, cistitis, pólipos o adenocarcinomas. La imagen radiológica nos inclina a pensar en una urolitiasis, hecho que se confirma con un análisis de orina, en el que se aprecian numerosos cristales de carbonato cálcico.

TRATAMIENTO

El tratamiento de elección es quirúrgico, previa valoración de la función renal. Una elevación de la urea o la creatinina obligaría a una revisión a fondo de los riñones y los uréteres para descartar la presencia de cálculos que estén produciendo un cuadro obstructivo. En nuestro caso, la analítica se encontraba entre los límites normales, por lo que se procedió a la cirugía para la extracción del cálculo. Antibioterapia pre y postquirúrgica, y analgesia postquirúrgica.

Cistotomía

Protocolo anestésico habitual con conejos, posicionar el conejo ventrodorsal, y se prepara para una laparotomía asépticamente. La incisión se realiza en la línea media, caudalmente al ombligo hasta el pubis. Se separa el tejido subcutáneo y si el urolito es grueso se puede palpar; inicidir la pared abdominal por ese punto a través de la línea alba. La vejiga urinaria se exterioriza, se sujeta con una sutura y se extrae la orina mediante cistocentesis, con aguja naranja. Después se corta con bisturí las capas serosa, muscular y mucosa de la vejiga hasta visualizar el urolito, que se extrae con fórceps. Se lava la vejiga con solución salina eliminando restos de arenilla y coágulos. Se cierra la mucosa con sutura 5-0 absorbible continua y la muscular y serosa con 4-0 absorbible. Comprobar que no hay pérdidas inyectando solución salina con aguja naranja y presionando suavemente. La pared abdominal se cierra con 4-0 absorbible discontinuo en la muscular y la grasa. La piel con 3-0 no absorbible.

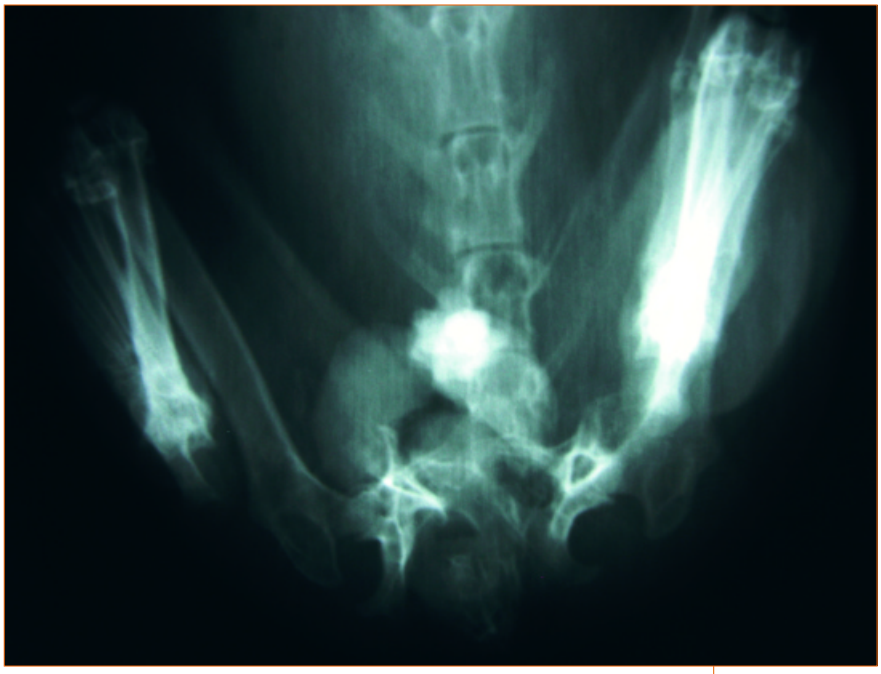

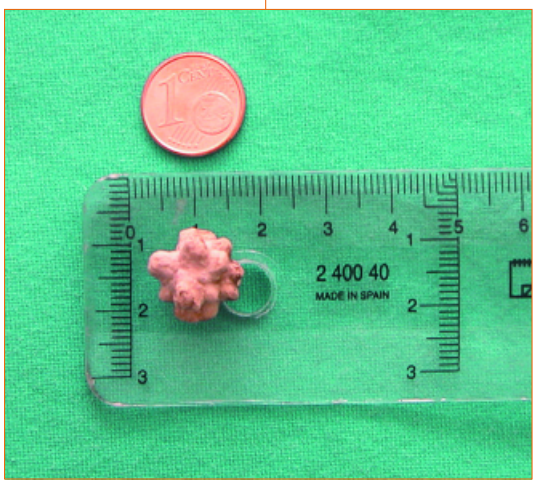

DISCUSIÓN

La urolitiasis es común en conejos domésticos debido a su particular metabolismo del calcio, normalmente agravado por el tipo de alimentación habitual, alta en calcio que toman en grandes cantidades, como alfalfa en forma de pienso, frutas, verduras y grano.

Debemos tener en cuenta que la coloración roja en la orina de los conejos puede ser normal, a causa de los pigmentos de los vegetales. Por tanto, deberemos comprobar siempre la presencia de sangre en la orina mediante analítica. También debemos considerar que la hematuria no es patognomónica de la presencia de urolitos.

Para prevenir en un futuro la recurrencia de cálculos, hay que alterar su dieta drásticamente, evitar la alfalfa siempre, el grano al mínimo o nunca, verduras y frutas bajas en calcio y que la base principal de su alimentación sea heno, con lo que se evitan a la vez, problemas de maloclusión, y digestiones difíciles. Siempre hay posibilidad de recaídas (15%) por lo que conviene una monitorización anual mediante radiografía.

40 AÑOS
de mutua confianza

cumplimos cuarenta. súmate al festejo

www.amaseguros.com

A.M.A.
agrupación mutual aseguradora
LA MUTUA DE LOS PROFESIONALES SANITARIOS

A.M.A. Palma de Mallorca **971 714 982** • Barón de Pinopar, 10. 07012 Palma de Mallorca • pmallorca@amaseguros.com

FONSNOSTRO

Els fons d'inversió "SA NOSTRA" acumulen rendibilitat... i premis

Fonsnostro II, Fons d'Inversió
ha obtingut els premis següents:

1r PREMI

LIPPER
A REUTERS COMPANY

Fonsnostro II, FI: primer premi Cinco Días Lipper, Grup Reuters, al millor fons d'inversió 2005 en la categoria de 10 anys i màxima qualificació en rendibilitat total i rendibilitat sostinguda.

1r PREMI

PREMIOS FONDOS 2005 ESPAÑA
Expansión
STANDARD &POOR'S

Fonsnostro II, FI: primer premi Expansión - Standard & Poor's 2005 al millor fons d'inversió en la categoria de mixtos de renda variable Espanya a 1 any.

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Amb el coneixement de la Conselleria de Economia, Hicenda e Innovació. Govern de les Illes Balears. 20/V/05